PUNCTE DE VEDERE

Fără îndoială că în acest pasionant sezon de primăvară totul a gravitat în jurul luptei pentru calificarea în turneul final C.M. din Mexic. Totuși, activitatea fotbalistică a continuat să ofere și alte subiecte de discuție, mai mult sau mai puțin legate de stricta actualitate, dar în orice caz demne de reținut. Ceea ce vom face în rîndurile de mai jos.

F. R. F.-O PREZENȚĂ MAI ACTIVĂ ÎN FOTBALUL BALCANIC ȘI INTERNAȚIONAL

Sfîrșitul acestei luni, mai precis la 27 și 28 mai, va fi marcat de un eveniment care va însemna debutul pregătirilor efective pentru a doua ediție a Cupei Balcanice rezervată reprezentativelor de tineret : ședința secretariatului acestei foarte tinere întreceri internaționale cu caracter regional. Scopul ședinței : **alcătuirea programului meciurilor, delegarea arbitrilor, definitivarea măsurilor organizatorice menite să asigure deplina reușită a Cupei,** ale cărei jocuri se vor desfășura de la 26 iunie la **Sibiu, Rm. Vilcea** și probabil **Făgăraș.** Se contează pe participarea echipelor reprezentative ale Greciei, Turciei, Albaniei, Bulgariei și României.

O lună mai tîrziu, în preajma începerii Cupei Balcanice pentru tineret, tot la Sibiu se vor reuni delegații federațiilor naționale din țările balcanice **pentru a lua în discuție și a decide asupra reluării Balcaniadei, tradiționala Balcaniadă a echipelor A.**

Remarcînd aceste acțiuni nu putem să nu subliniem prezența activă a forului nostru de specialitate în activitatea fotbalistică pe plan internațional, prezență care s-a manifestat și cu alte prilejuri, dar pe care **o dorim mai intensă și mai profundă, pe aria largă a nenumăratelor și complexelor probleme ale fotbalului internațional,** de ordin organizatoric și tehnic. Avem posibilitatea, prin specialiștii federației noastre, să contribuim cu inițiative și propuneri la rezolvarea unor serii de probleme care frămîntă organismele fotbalului internațional. Din acest punct de vedere însă este regretabil faptul că federația noastră — de pildă — n-a dat curs solicitării F.I.F.A.-ei de a organiza meciuri experimentale fără ofsaid la loviturile libere și comunicarea observațiilor făcute cu acest prilej.

Revenind la ședințele competițiilor balcanice și remarcînd încă o dată **contribuția efectivă a forului nostru pe linia consolidării relațiilor cu celelalte federații și la dezvoltarea fotbalului în această parte a Europei,** sugerăm reprezentanților noștri inițierea unor discuții pentru **înființarea unei competiții pentru echipe de juniori,** după modelul Cupei Balcanice, **fie între selecționate naționale, fie între reprezentativele capitalelor țărilor balcanice.** Apreciem că o asemenea întrecere ar fi foarte utilă în Balcani.

TEMELIA LOTULUI DE TINERET CONTINUĂ SĂ FIE ȘUBREDĂ

Iată o problemă care frămîntă de multă vreme pe cei care urmăresc îndeaproape activitatea internațională a fotbaliștilor noștri : **reprezentativa de tineret.**

Deși palmaresul ei numără peste 70 de întîlniri de la constituire, totuși nici pînă astăzi nu și-a definit profilul, menirea și cadrul. Și dacă lucrurile au ajuns aici, aceasta se datorește și deselor schimbări din conducerea ei tehnică și modului greșit în care a fost privită activitatea sa. Deși **treaptă superioară echipei naționale de juniori și anticamera reprezentativei A,** lotul de tineret a fost considerat de-a lungul anilor, cu o perseverență demnă de o cauză mai bună, drept un scop în sine.

După părerea noastră, echipa de tineret trebuie să fie **un mijloc de ridicare a nivelului de pregătire a foștilor juniori,** în primul rînd, **la un nivel cît mai apropiat de cerințele jocurilor internaționale A,** atît printr-o instruire adecvată, cît și prin jocuri internaționale cu adversari, firește, de valoare. Pentru că, totuși, **jocul rămîne cea mai bună formă de pregătire.** În al doilea rînd, echipa de tineret trebuie să se transforme într-o **rampă de lansare pentru jucători și nu pentru O ECHIPĂ.** Iată de ce, în treacăt fie spus, acest lot trebuie să întrunească **cei mai talentați jucători, cu perspectivele cele mai certe de progres,** de unde și **necesitatea absolută a unei evidențe clare a lor și a unei urmăriri atente a evoluției în cluburile lor,** efectuată **direct de cei care răspund efectiv de activitatea lotului** și nu pe baza unor simple și — de multe ori — subiective informări sau recomandări.

Din păcate trebuie să constatăm că **temelia lotului de tineret este foarte șubredă, că nu realizează aproape nimic consistent din ceea ce se așteaptă de la el.** Comportarea sa, din ultimul timp, a fost extrem de inconstantă ca și criteriile care au stat la baza selecției. N-a existat un fir conducător și exigența care se impune, în lot s-au vînturat și cine trebuia și cine nu, și suspendați (de plidă, N. Ionescu) și în formă slabă, verificată la lotul A (Strîmbeanu, de exemplu) sau fără prea multe perspective, uneori fără să se țină seamă de limitele de vîrstă. Într-un cuvînt, **lotul a oglindit un model de muncă de selecție și pregătire „în asalt", pentru obiective imediate, legată de REZULTATUL cifric,** pierdută în amănunte care îndepărtau lotul de adevărata lui menire : **formarea cadrelor de jucători pentru lotul A.** La acestea s-a adăugat și un program prea încărcat de pregătire și jocuri care — în fond — trăda mai mult nesiguranță și nehotărîre decît necesitate, ceea ce a dăunat activității cluburilor.

Nu vrem, însă, să lăsăm impresia că totul cade în sarcina antrenorilor lotului. Și cluburile sînt vinovate, în primul rînd prin modul cum privesc existența acestei echipe naționale, influențînd și optica propriilor jucători. Că așa se întîmplă rezultă din faptul că în chiar ziua plecării în turneul din U.R.S.S. (de ce oare a fost perfectat ?), antrenorul Dincă Schileru a strîns cu chiu cu vai 16 jucători. Unii s-au prezentat cu multă întîrziere sub diferite pretexte ! Alții deloc !... Și era vorba, repetăm, de o echipă națională !

În asemenea împrejurări, în care toți factorii chemați să contribuie la o activitate fructuoasă a lotului de tineret nu-și fac datoria, mai poate să mire pe cineva de ce repunem în discuție această importantă problemă ?

Se apropie Cupa Balcanică, o competiție la înființarea căreia federația noastră a avut o contribuție însemnată și a cărei a doua ediții o organizăm noi. Motive care ne obligă la o participare demnă. Pentru aceasta însă, **trebuie revizuite criteriile de selecție și metodele de pregătire ale lotului** în baza unei analize temeinice pe care o sugerăm Biroului federal s-o facă în timpul cel mai scurt.

TALENTE EXISTĂ — LIPSEȘTE CURAJUL...

Un subiect de reflecții serioase pentru conducerile echipelor, oferit de activitatea competițională internă și legat, uneori, de lipsa de curaj, iar alteori de neîncrederea față de posibilitățile unor jucători tineri.

Vă amintiți desigur de situația în care s-au aflat cîteva echipe (Rapid, Petrolul, Progresul) la un moment dat, în plin campionat. Lipsite de elemente de bază din motive mai mult sau mai puțin obiective (suspendați, accidentați sau reținuți la loturi), aceste formații au recurs la înlocuitori dintre rezerve, în general fotbaliști tineri, fără prea multă experiență competițională. Rapid l-a folosit pe **Adam** și **Bujor,** Progresul pe **Decu,** Petrolul pe **Cringașu, Florea II** și **Vișan.**

Mulți, poate chiar din sînul echipei, privesc în asemenea situații cu strîngere de inimă, cu teamă, comportarea acestor tineri. Aceștia însă, risipesc cu regularitate toate îndoielile, demonstrînd că aproape fiecare echipă dispune de suficiente rezerve care pot fi încercate, progresiv, cu multă chibzuială, în dificila întrecere din Divizia A.

Talentul, perspectivele, dorința de afirmare nu lipsesc. Ceea ce lipsește este doar curajul, preocuparea manifestă pentru promovarea elementului tînăr în mod consecvent și ca obiectiv precis, nu întîmplător și numai cînd te silesc împrejurările. O asemenea practică constituie, în fond, unul din motivele pentru care jucătorii tineri bat pasul pe loc, se plafonează, pierzînd orice perspectivă.

Dacă **Beldeanu, Dumitru, Broșovschi, Gruber, N. Ionescu, R. Ionescu,** frații **Kun, Șoptereanu, Niculescu, Stan, Koșu, Stoicescu** etc. și-au cucerit locul în primele formații, aceasta se datorește perseverenței în a-i menține, ceea ce i-a stimulat în pregătire. Pe cînd însă, îi vom vedea titulari și pe **Iordănescu, Ștefănescu, Sălceanu** sau **Crăciunescu ?**

ASCENSIUNEA LUI DUMITRU

Și, pentru că veni vorba — printre alții — de Dumitru, dar fără să facem un caz special din jucătorul feroviar, cîteva cuvinte despre promovări, de data aceasta pe treptele reprezentativelor.

N-a fost prima dată duminică (și nici ultima oară, sperăm) cînd tînărul mijlocaș giuleștean a făcut dovada excelentelor sale calități de tehnician și tactician, care știe să-și subordoneze jocul necesităților echipei, în apărare, la mijlocul terenului și chiar în atac. N-a fost remarcat numai odată pentru luciditatea, calmul, plasamentul și simțul său de orientare în teren, pentru calitatea sa indiscutabilă de coordonator și constructor de joc.

Prin aceste calități Dumitru s-a impus singur, după cum tot el singur este în măsură să le confirme și să le dezvolte în continuare, considerînd aprecierile elogioase ca stimulent și nu ca un motiv de înfumurare, de blazare. Cum, de altfel, s-a întîmplat cu o serie de fotbaliști care nu s-au împlinit și au rămas simple speranțe.

Selecționarea lui Dumitru în reprezentativa de tineret constituie primul pas de ascensiune. Jocurile în această selecționată îl ajută, fără discuție, să progreseze mai mult, să-și îmbogățească experiența internațională și să se obișnuiască cu atmosfera competițiilor oficiale. Îl considerăm indispensabil în echipa care va participa la Cupa Balcanică. Al doilea pas, însă, socotim că trebuie să-l facă selecționerii echipei naționale A incluzîndu-l pe Dumitru în lotul pentru sezonul internațional de toamnă. Sugerăm antrenorului A. Niculescu — receptiv, în ultimul timp, la părerile presei — să apeleze la serviciile acestui jucător tînăr cu reale perspective.

FINAL DE CAMPIONAT ATENȚIE LA DELEGĂRI!

În sfîrșit, și o problemă la ordinea zilei : arbitrajele. Campionatul a intrat în „sprint final". Mai sînt cinci etape și situația nu-i clarificată nici pe primele locuri și, mai ales, nici în zona retrogradării. Multe din partidele viitoare vor fi decisive în această privință. Se va juca „tare" pentru cucerirea punctelor salvatoare, în atmosferă de mare tensiune, ceea ce poate genera scene neplăcute care să compromită campionatul. Pentru preîntîmpinarea lor, rolul principal revine conducerilor echipelor și antrenorilor, dar și arbitrilor. Buna desfășurare a jocurilor, asigurarea unei sportivități în apărarea corectă a șanselor, regularitatea rezultatelor depind în mare măsură și de calitatea arbitrajelor.

De aceea atragem atenția Colegiului central de arbitri **asupra necesității unei mari exigențe și discernămînt în delegări, în alegerea arbitrilor.** Cei mai buni „cavaleri ai fluierului" de care dispune fotbalul nostru la ora actuală, a căror conduită, seriozitate și competență sînt îndelung și temeinic verificate să fie desemnați la conducerea tuturor meciurilor. Iar în cazul cînd, la solicitările cluburilor, federația noastră va apela și la arbitri străini, atunci să se insiste pe lîngă forurile respective pentru delegarea unor arbitri buni, din rîndul celor internaționali, cu reputație. Pentru că au fost suficiente exemple de arbitri străini care au condus chiar mai slab decît ai noștri...

Stelian TRANDAFIRESCU
Petre GAȚU

Carnet

PRIN CE E FRUMOS...

de EUGEN BARBU

Prin ce e frumos fotbalul ?

Este o întrebare la care s-a încercat să se răspundă de multe ori și nu știm încă dacă cineva a reușit să înghesuie în cuvintele scrise sau vorbite tot adevărul.

Unii spun că prin neprevăzut, dar iată că neprevăzutul nu și-a arătat colții lui de dragon, nici măcar la București, unde mulți dintre noi credeam că vom asista la un meci pe viață și pe moarte între **Steaua** și **Vagonul,** aflat în suită de victorii și gata de trîntă și tăvăleală. Realitatea, mult mai blîndă, ne-a arătat o echipă resemnată, fără veleități, practicînd un fotbal antebelic, cu stopuri pe cinci metri și pase date ca pe vremea lui Iordache (**Venus**). Un centru înaintaș (lucru tot mai rar pe terenurile noastre) gras și singular (Dembrovschi), un inter rătăcitor, jucînd rolul unui fel de half de margine (Sfîrlogea) și cam atît. Diferența de clasă a fost subliniată de scorul lejer cu care s-a încheiat partida, dar cronicarii lucizi nu pot să acorde notele mari citite în „Sportul" de luni, pentru că echipa militară, la rîndul ei, este **terminată** și la propriu și la figurat. Ea mai are doar cîțiva jucători care pot face față cerințelor unui fotbal modern : pe Suciu, Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Tătaru II și Creiniceanu. În rest, totul seamănă cu o corabie de muzeu pe care se mai văd urme osificate. Voinea a arătat, credem, odată pentru totdeauna, că a întîrziat prea mult în prima Divizie și că e vremea unei retrageri onorabile. Soo, ținut pe tușă atîta vreme, poate și din vina lui, a ratat ca un debutant în categoria **Onoare,** Pantea — cine era Pantea odată ? — este azi un gentleman rătăcit pe o margine a terenului, într-o plimbare duminicală la iarbă verde. Dumitriu III pentru care atîția s-au bătut, a luat proporțiile unui halterofil. Nici pe Vigu nu prea l-am văzut, nici pe Hălmăgeanu. Ce are de gînd conducerea tehnică ? Să țină la infinit pe tușă o serie de tineri talentați despre care s-a scris atît și care în ciuda semnalelor stau mai departe în anonimat.

Prin ce e frumos fotbalul ?

Prin aceea că la **Rapid** s-a ivit al doilea exemplar din seria buldogilor românești : Dumitru. Copilul ăsta, scrie toată presa de luni, a dat duminică, singur, un spectacol, el vrea să intre în Națională și o să intre, chiar dacă se aduc argumente că nu e copt, că ar fi bine să-l mai rodăm. Ca și în cazul Dumitrache, opoziția la pătrunderea între **tricolori** e înverșunată, dar talentul lui e prea mare (nu știm dacă și seriozitatea) ca să nu fie pus în slujba echipei României.

Dar prin ce nu e frumos fotbalul ?

Iată o întrebare care ne este sugerată de unele fapte arătate de ziarele de la începutul săptămînii. Unul dintre jucătorii interesanți ai campionatului, Iancu, după o lungă carieră înecată în scandaluri, goluri și chefuri, trebuie, se pare, să răspundă în fața justiției pentru unele fapte săvîrșite sub imperiul lui Bachus. Nu-mi plac victimele și nu aș fi scris despre el nici un rînd dacă nu m-ar fi indignat sfidarea conducătorilor clubului constănțean care au ținut să facă din Iancu, duminică, un erou, poate pentru ultima oară. Nu am văzut meciul la televizor. Unii spun că nefericitul a jucat bine și a înscris și un gol, dar un obraz pătat nu se spală cu fapte de ultimă oră. Poate că în orașul de pe malul mării Iancu este socotit un idol, pentru noi el rămîne un înger cu fața murdară și nu vreau să strig și eu cu toată lumea : afară ! Oricum, **afară** cu astfel de antrenori și conducători de club care scuipă pe orice principii morale pentru două puncte. Asemenea sfidări duc la prăbușirea legii, la nerespectarea ei și la abuzurile cele mai abominabile.

De ce e frumos fotbalul ?

Pentru că la Pitești, Piticul, nelăsîndu-se călcat pe coadă cu nici un chip, înfruntînd aerele țepene ale vedetelor și jucînd cu oameni necunoscuți încearcă să scape de la naufragiu un echipaj ce s-a autosabordat de multă vreme. El a venit cu bisturiul, nu cu musamaua. Este o diferență, domnule Dobrin, pe care atît te cocoloșim, și care nu-ți iubești echipa din moment ce fugi la cîrciumă cînd o suflare întreagă de pitești vrea forța dumitale, vrea talentul dumitale, nu injuriile dumitale. S-aude ? Chiar dacă ai dat gol duminică...